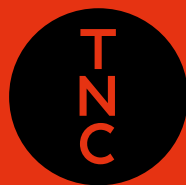

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

STABAT MATER

Antonio Tarantino

25/04/19
— 12/05/19

Magatzems
+16 anys

Durada
1 hora i 15 minuts,
sense entreacte

#stabatmaterTNC
#laculturaensfacrèixer

Traducció
Albert Arribas

REPARTIMENT

Producció
Companyia
Montse Esteve

Vols saber-ne més?
Escanaja el codi QR o ves a www.tnc.cat
i hi trobaràs materials complementaris i altres
enllaços d'interès:

Versió i direcció
Magda Puyo

Montse Esteve
Maria, Mari, Meri

Agraïments
Oriol Genís

Espai sonor
Lucas Ariel Vallejos

Assessorament
en el moviment
Encarni Sánchez

Iglésia, Anna Maria. «Antonio Tarantino: una mirada retrospectiva de la seva trajectòria teatral», dins la revista (*Pausa.*), núm. 34, 2012.

Fernández Giua, Carles. «Entrevista a Antonio Tarantino», dins la revista (*Pausa.*), núm. 34, 2012.

Tarantino, Antonio. «La imminència indispensable al teatre», una conversa de Jorge Silva Melo amb Antonio Tarantino sobre les seves obres. Font: Atelier Européen de la Traduction. Dins LEXI / textes, vol. 11, Théâtre National de la Colline / L'Arche Éditeur, 2007. (Traducció: TNC)

De Angeli, Elena. «El cas Tarantino», pròleg a l'edició italiana de *Quattro atti profani*, Ubulibri, 1997. (Traducció: TNC)

Matarazzo, Silvana. *La paraula i l'escenari. Converses amb deu dramaturgs contemporanis i un testimoni* de Toni Servillo. Editrice ZONA, 2011. (Traducció: TNC)

Manganaro, Jean-Paul (traductor francès d'Antonio Tarantino). «Estupideses i idioteses». Dins LEXI / textes, vol. 11, Théâtre National de la Colline / L'Arche Éditeur, 2007. (Traducció: TNC)

Fadda, Sebastiana. «El teatre segons Tarantino», a la revista *Sinai de cena*, núm. 7, 2007. (Traducció: TNC)

Publicacions Arola Editors i TNC
Stabat Mater i volum de teatre reunit
Antonio Tarantino. Quatre actes profans
(i altres obres)

Llibret d'estrena a 3 €
(De venda al personal de sala mentre
l'espectacle estigui en cartell o fins
a exhaurir-ne les existències)

Ciubs de lectura Llegir el teatre
TNC/Biblioteques públiques de Catalunya

Magda Puyo,
Directora

Gerda Lerner, a *L'Origen del Patriarcat*,
va identificar el patriarcat com una creació
històrica ampliada amb el pas del temps,
amb una organització i funcions que es consideren apropia-
des a cada sexe, expressades en costums, lleis i valors socials
dominants, de tal manera que l'esclavatge de les dones
combina racisme i sexisme i precedeix l'opressió de classe.

Aquest paràgraf identifica l'essència d'aquesta obra i
del nostre personatge, la Maria Croce, una dona contemporà-
nia ancorada en un context social, polític i econòmic en crisi
permanent, on els prejudicis i les idees més inhumanes ho
dominen tot; però la seva vitalitat i la necessitat de supervi-
vència li permeten mirar el món amb ironia i amb tendresa.
Ella és en qualsevol lloc que vulgueu imaginar, plena d'his-
tòries, d'emocions, de paraules, de sorolls, de ràbia.

El nostre objectiu ha estat compartir el viatge amb
Antonio Tarantino, entendre'l escènicament i trobar el
llenguatge que millor l'explica. L'autor ens submergeix
en un llenguatge quasi musical i alhora xerrameca confosa
i bruta que la Maria repeteix obsessivament per tal d'enten-
dre els conflictes que l'empresonen i la marginen. La paraula

envaeix el personatge i el
seu cos abandona el realisme
per convertir-se en construc-
ció poètica. Hem escollit
un lloc de deixalles, de res-
tes, com les que carreguen
els europeus en vaixells
a les costes mediterrànies
per vendre després a l'Àfrica;
lloc simbòlic d'una travessia,

**L'autor ens submergeix
en un llenguatge quasi musical
i alhora xerrameca confosa
i bruta que la Maria repeteix
obsessivament.**

d'un calvari que esdevé pels budells del Teatre Nacional,
com una gran metàfora.

Antonio Tarantino,
«A propòsit de *Stabat Mater*»,
pròleg a l'edició de l'obra.
Arola Editors / TNC, 2019.

Quan explorem la relació essencial entre allò Autèntic i allò Inautèntic, constatem que tot el que ens envolta, tot el que contribueix a fer de nosaltres el que som, operant segons la dinàmica de la inflació i la devaluació, cau

—ens fa caure— sota el domini d'allò Inautèntic, fins a evaporar qualsevol «contingut» i atènyer el grau zero del valor en qualsevol cosa relació fet idea sentiment o representació.

Encara avui, allò Inautèntic és el més poderós —si no l'únic— instrument antihumanístic; i per tant, també l'únic revolucionari, l'únic revelador, l'únic blasfem. Allò Inautèntic —i, al seu interior, el germen conceptual d'allò Autèntic— s'alça vigorosament contra aquella vana hipòstasi humanística que fou l'Home, amb tots els seus guarniments religiosos polítics estètics, s'alça contra aquell ídol geomètric que —tesi rere tesi— ens va conduir, amb total autoritat, al temple de la més irrefutable de les demostracions: Auschwitz.

Sense cap mena de dubte, es pot considerar que la força més subversiva, l'enemic més coherent d'aquest ninot de paraules relligades amb pell que fou i encara és l'Home, és la Maquinària mundial que produeix desvalors, postmercaderies: coses i imatges que tendeixen cap a un estat d'una lleugeresa superior, d'una santedat en els actes i els projectes que es mostra en el contingut-zero del valor, en la perspectiva teòrica (teològica?) d'un alliberador desvalor absolut capaç de salvar-nos no del treball sinó de l'Home.

Després de Hitler, l'única voluntat capaç d'establir amb estricte rigor una solució final per a aquell ocellet vague i commovedor que encara avui, embolcallat en el seu plomatge virolat, saltironeja per les branques esporgades d'un escarransit arbre de la Raó i ens delecta amb les seves fantasies melodioses, és la devaluació sistemàtica que sempre comporta tota inflació —la mare de la Inautenticitat—, la qual, després d'haver minat les columnes aristotèliques d'aquell paradigma mimètic mil·lenari, ha provocat la fallida de la celebrada empresa Forma & Contingut.

Naturalment, en la praxi devaluativa —del nostre present— s'hi amaga —gràcies a Déu— una Tebaida sense fronteres que l'autèntic esperit d'allò Inautèntic desitja místicament tal com l'eremita anhela la seva caverna, l'estilita la seva columna, l'anacoreta el seu desert. Fatídicament.

Fatídicament perquè la Maquinària, que —merescudament— ens condueix a un fi (a una fi) —que els antics ja van reconèixer i s'anomena Economia: la proliferació de l'*oikos*, el seu increment il·limitat— és ella mateixa filla d'un càlcul d'una tècnica d'una ciència: és Raó, *ratio*. És la personificació d'un orgull intel·lectual desmesurat, d'una insuficiència mesquina per part de l'Home a l'hora d'assumir —amb saviesa i prudència— el càrrec de guardià dels misteris arcans i de la puixança.

En aquesta època d'ombres, el llenguatge erràtic (esplèndidament erroni) d'allò Inautèntic, la Paraula descomposta, marginada, fugada dels seus antics dominis, dels seus teatres narratius, la qual ja es troba en retirada en tots els àmbits escrits i orals de l'esperit, ens representa amb moltíssima dignitat. A nosaltres, i les nostres aspiracions a la veritat i a la bellesa! a l'amor, al plaer! a la felicitat!

Tot i així, quan ens envaeix allò Inautèntic, a l'interior de la seva blasfèmia s'hi amaga un oracle particular, una clau secreta del paradís: potser és gràcies a la seva manca de consciència i gràcies a la seva naturalesa sempre inadequada,

dispersa desorganitzativa indefinidora, estranya estrangera estranyadora, que allò Inautèntic ens salvarà: perquè sempre es (ens) deixa fer, es (ens) deixa captivar per algun destí, per algun embriagament. Per alguna fi.

**En aquesta època d'ombres,
la Paraula descomposta,
marginada, ens representa
amb moltíssima dignitat.**

«M'he esgarriat de tant pelar-me-la». És el lament extrem, el sospir humil i alhora grandios d'un déu caritatiu i discret en el seu últim alè abans d'abandonar un cos inhospitalari. I que la pietat d'un Zavattini de bronze posa als llavis del seu monumental Toni Ligabue.

Els artistes, quan s'autoretraten, no escatimen en els seus materials principals, substància del món i història: l'or i el fang.

ANTONIO TARANTINO
Torí, setembre de 1992

ACTIVITATS — *STABAT MATER*

Col·loqui amb Albert Arribas

02/05/19, després de la funció
Magatzems

PROPERES ESTRENES

02/05/19 — 26/05/19

Orsini

Aleix Aguilà
Sala Tallers

15/05/19 — 22/06/19

El gran mercado del mundo

Calderón de la Barca
Sala Gran

30/05/19 — 30/06/19

El dolor

Marguerite Duras
Sala Petita

11/07/19 — 12/07/19

Kind

Peeping Tom
Sala Gran

CAFETERIA
RESTAURANT
DEL TNC

Àmplia varietat de *montaditos* i entrepans. Tapes per compartir que canvien segons mercat. En els espectacles amb entreacte, menú Express, Bon Vivant i Bon Vivant Vegà per trobar-s'ho tot a punt a l'entreacte (imprescindible reserva prèvia). Reserves: 933 065 729.

SINGULARIS

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

Benefactors

Col·laboradors

